

[Statsministeren.]

blottelser, som kunne have fået parlamentarisk behandling, måske parlamentariske konsekvenser. Den slags udeblev, og det er måske en lille del af det, man er skuffet over.

Nej, det er endnu ikke forekommet, at oppositionen har komplimenteret statsministeren for hans åbningstale, og jeg føler mig sikker på, at vi heller aldrig kommer til at opleve det. Denne tale er et politisk dokument, der skal stå kamp om; det bliver ikke anderledes, for det kan ikke være anderledes. Måske lå der dog en skygge af en kompliment i det ærede medlem hr. Poul Møllers karakteristik af talen i går, da han talte om elegant tomhed — formen har åbenbart tiltalt ham — og jeg tror ikke, han vil tage det ilde op, at jeg straks gengælder denne kompliment. Jeg synes, hans egen tale i går var en mønsteropvisning i tom elegance. Almindeligheder og gentagelser fyldte hans tale; men det var stedvis — omend med anvendelse af fremmedord — ganske elegant formuleret. Indholdet derimod var temmelig tyndt. Ja, så er det betalt.

Det skuffer mig at erfare — idet jeg stadig holder mig til det ærede medlem hr. Poul Møllers tale i går — at den vældige reformiver, han lagde for dagen med hensyn til tingets debatform, hvor han ønskede gennemført reformer, der kunne fremkalde en hurtigere, tidsmæssigt strammere og derfor mere interessevækkende debat, alligevel ikke har ført os videre, end at der nu skal gå 24 timer, inden de ærede medlemmer fra oppositionen kan svare på ministrenes indlæg i dag. (*Poul Møller*: Det er da ikke vores skyld!). Jeg ved ikke, hvis skyld det er; jeg siger bare, det skuffer mig. (*Poul Møller*: Det er ikke noget, vi har bedt om!). Det er heller ikke noget, jeg har bedt om; jeg siger bare, det skuffer mig. (*Poul Møller*: Er det ikke formanden, der afgør den ting?). Jo, men mon ikke formanden har forhandlet med nogen om det? Det får vi nok opklaret.

Vi har i denne storpolitiske debat et par nye træk, som jeg også gerne vil kommentere. Der er dannet et nyt parti, som har anmeldt sig her i det høje ting, liberalt centrum. Partiet er ikke blevet påfaldende venligt modtaget og kunne vel heller ikke vente at blive det. Udbrydere bliver for-

kættet — det ville de også blive i andre partier inklusive mit eget, og det er vel prisen, der må betales, når man vil gå sine egne veje. Det tror jeg vi forstår alle sammen.

Men jeg forstår ikke den vredladne forargelse, bl. a. venstre lægger for dagen. For det første synes jeg, det ville klæde de liberale tankers vogtere at rase lidt mindre over, at en gruppe benytter sin frihed til selvstændig politisk handling. For det andet synes jeg, at det, der er sket, måtte være en forudselig virkning af venstres konsekvent højrevendte politik igennem 15 år. Det burde dog være indlysende for enhver politisk iagttagere, at når venstre så intimt har klæbet sig sammen med de konservative, må der da være en gruppe af partiets tilhængere, der føler sig ilde til mode, og som ikke vil tages til indtægt for konservatismen. Kan det forundre? Jeg synes det ikke. Endnu mindre kan det forarge. Jeg synes som sagt, det var forudseligt; men jeg forstår da godt, at det for venstre og venstres nye leder har været et forsøg værd at prøve at forhindre det nye partis dannelse. Hvis det har været et af det ærede medlem hr. Poul Hartlings motiver for indledning af forhandling med de radikale, så er det altså ikke lykkedes.

Men det er jo ikke det eneste motiv, det ærede medlem har haft med sit forhandlingsinitiativ over for det radikale venstre. Det ærede medlem har ikke lagt skjul på, at hans næste hovedformål med invitationen til de radikale var noget andet, som også er mislykkedes, nemlig at vælte regeringen. Jeg kan ikke nægte mig den fornøjelse her at citere en udtalelse, det radikale venstres leder, det ærede medlem hr. Skytte, for nylig har fremsat på Bornholm. Jeg har den fra Bornholms Tidende, hvori der står, at det ærede medlem hr. Skytte sagde følgende om det ærede medlem hr. Poul Hartling — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Han er en ny mand, der gerne vil placeres, og som gerne vil adskille sig fra Erik Eriksen, hvilket jo er meget forståeligt.“

Jeg synes, det er sagt med lune.

Om de konservative siger det ærede medlem hr. Skytte i samme tale, at han ikke har mærket noget til konservative angreb i de sidste 4 uger, og han tilføjer: